

ŽUPNE OBAVIJESTI

- 11.1. PONEDJELJAK – 7.30** + zahvala Gospi od Brze Pomoći
– za primljene milosti
- 12.1. UTORAK – 7.30** + zahvala sv. Obitelji – za dar
- 13.1. SRIJEDA – Sv. Hilarije, biskup i crkveni naučitelj, spomendan**
– 7.30 + Ružica Kovačić, ob. Olge Pazman, ob. Marije Polak;
Vladimir Foder
- 14.1. ČETVRTAK – 7.30** + zahvala sv. Stjepanu – za zdravlje obitelji
- 15.1. PETAK – 7.30** + na čast sv. Anti
- 16.1. SUBOTA – 17.00 – skupna sv. misa:**
+ Domiter Pavao god., ob. Domiter i Cvrtnjak; + Vitković Antun i Terezija
god. i obitelj; Videc Pavao; + Lacko Josip god. i Božidar; + Ivan Jerešić; +
Levanić Vinko, Dragica; Bartolić Radovan i Marija; + Moharić Zvonko,
Roško Petar i Kata; + Darinka Njegovec; + Hrg Vlado god., + Svetec
Franjo; + Josip Marčec; + Stanko, Aleksa i Ivka Sekačić; + Novosel
Dragutin; + Tuđan Miljenko god.; + Višnjić Vjekoslav god., Drago i ob.
Šmaguc; + ob. Mlakar, ob. Kosec i braća; + Višnjić Petar god., Ivan; Šelek
Mírko; + Branimir Novosel; + Biserka Tuđan; + Skupnjak Petar, roditelji i
ob. Šaronja; + Hren Marija; + Anđela Skupnjak
- 17.1. 2. NEDJELJA KROZ GODINU**
7.30 – župna sveta misa
9.30 + Smodek Zvonko, god. i Ivan Smodek
11.00 + Vuković Vjekoslav i ob. Vuković

TISAK: župni listić, Glas Koncila, Glasnik Srca Isusova i Marijina (*siječanj*)

- **pretplata na Glasnike** – prijavite se svi koji želite i ove godine primiti Glasnik Srca Isusova i Marijina i Glasnik sv. Josipa. (Cijena pretplate kao i prošle godine).
- **milostinja današnje nedjelje prikuplja se za stradale u potresu.**

Za stradale je moguće uplatiti i na račun Hrvatskog Caritasa:
HRVATSKI CARITAS, KSAVERSKA CESTA 12A, ZAGREB; KOD PBZ
(PRIVREDNA BANKA ZAGREB)
IBAN: HR0523400091100080340, POZIV NA BROJ 12 20
ili pozivom na donacijski telefon: **060 90 10 (6,25 kn po pozivu – PDV uključen)**

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Hrvoje Damiš; žpk.; mob: 098 9678 518;
siječanj, 2020.; Široke Ledine 4, Trnovec; web: www.zupa-trnovec.hr;
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

ŽUPNI LISTIĆ

Godina XIII.

Broj 7 (627)

10. siječnja 2020.

KRŠTENJE GOSPODINOVO

Prvo čitanje: Iz 55, 1-11

Psalam: Otp. pj.: Iz 12, 2-3.4b-6

Drugo čitanje: 1Iv 5, 1-9

Evandjelje: Mk 1, 7-11

*Misa je duga, kažeš, a ja dodajem:
jer je tvoja ljubav kratka.*

— **Sv. Josemaria Escriva**

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Na blagdan krštenja Gospodinova završava radosno božićno vrijeme i započinje vrijeme kroz godinu. Polako odlazimo od jaslica i betlehemske štalice, poljana na kojima pastiri čuvaju svoja stada i dolazimo do rijeke Jordana gdje gledamo Ivana Krstitelja koji krsti i poziva na obraćenje. Skromno je obučen u devinu dlaku i opasan kožnim pojasom, glasan je, rekli bismo da je bez dlake na jeziku, svakoga opominje bez obzira na posljedice, što će ga na kraju doći i glave. Ljudi su ga smatrali prorokom, čak i Mesijom, ali on je skroman i ponizan, ne prihvaća te naslove što smo mogli slušati u vremenu došašća.

Ivana je slušalo veliko mnoštvo, dolazili su k njemu osjećajući potrebu obraćenja i priznavali su vlastitu grešnost da bi ih on krstio na oprostjenje grijeha. Ivana su svi smatrali prorokom, a da se nazvao Mesijom svi bi to prihvatili jer je bio čovjek kakav bi po njihovom mišljenju, Mesija trebao biti. Ovdje vidimo jednu Ivanovu predivnu osobinu, a to je poniznost i skromnost. Ivan govori: „Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući. Ja vas krstim vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.“ (Mk 1, 7-11). Ivan je znao da je Preteča, znao je to još od majčine utrobe. Nije se htio kititi tuđim perjem i slavom koja mu ne pripada. Tako on zavrjeđuje naslove ljubitelja istine, poniznog čovjeka i najvećeg proroka, jer je on pokazao na onoga koga su proroci navješćivali, Mesiju, Isusa Krista. Mnogi su se njegovi učenici tada okrenuli k Isusu, a on se nije ljutio, već će na drugom mjestu reći: „On treba da raste, a ja da se umanjujem.“ (Iv 3, 30). Po tome je Ivan postao velik i Isus je s pravom za njega rekao: „Između rođenih od žene ne usta veći od Ivana Krstitelja.“ (Mt 11, 11).

Kao što je rečeno, k Ivanu dolaze ljudi priznajući grijeha i tražeći oprostjenje. I među tim svijetom nalazi se Isus, sin Marijin i sin tesara Josipa koji se nalazi na početku svog javnog djelovanja. I on čeka krštenje obraćenja, on koji je pravednost, onaj po kojem su stvoreni svjetovi, onaj koji je postao s nama jednak u svemu, osim u grijehu. On uzima naše grijeha svojom poniznošću i oprašta nam ih po križu.

Kitica iz poznate božićne popijevke „Narodi nam se“ govori: „Danas se krsti Krist na Jordanu, svoje krštenje s njime slavimo.“ Mi smo kršteni već Isusovim krštenjem, zatim vlastitim i opečaćeni smo Duhom Svetim u sakramentu Potvrde. Pozvani smo na ovaj blagdan promisliti o svojem krštenju, iako ga se vjerojatno ne sjećamo kada smo kršteni kao tek rođena djeca, ali potrebno je promisliti o pozivu koji nam je na krštenju upućen. Pozvani smo ponajprije biti iskreni prema sebi i drugima, jer kada smo iskreni prema sebi i prema Bogu uviđamo svoje nedostatke i vidimo kako se ničim ne možemo hvaliti i uzdizati iznad drugih. Zato kada slavimo sveta otajstva, kada ispovijedamo svoju vjeru moramo moliti za tu iskrenost, za poniznost i jednostavnost kako bi Gospodin i nas nazvao svojom djecom, kao što je i Isusa nakon krštenja: „Ti si Sin moj ljubljeni! U tebi mi sva milina!“ Živjeti krsnu milost i svoj krsni poziv u jednostavnosti, iskrenosti i poniznosti, znači živjeti u vjeri, nadi i ljubavi, znači i suobličiti se Kristu, ići njegovim stopama ljubavi prema Bogu i bližnjemu, u svemu biti vjeran Božjoj volji, sve do kraja života. Ako ćemo tako živjeti, Bog će u nama vidjeti sliku svojega Sina i na konačnom susretu zasigurno ćemo čuti riječi: „Ti si sin moj! Ti si kći moja!“

Dominik Hrupek

SV. HILARIJE, BISKUP I CRKVENI NAUČITELJ

U svako doba povijesti Crkva je u svojim redovima trebala i mistike i pustinjake, i dobrotvore i misionare, ali i učene ljude koji će znati iznijeti njezine stavove, obraniti ih ako je potrebno. Jedan od takvih velikih crkvenih umova u 4. stoljeću bio je i sv. Hilarije iz Poitiersa, biskup i crkveni naučitelj koji je zbog svog suprotstavljanja krivovjerju zaslužio naziv “Atanazije Zapada”. Prenosimo misli pape Benedikta o ovom velikom zapadnom crkvenom ocu čiji spomendan danas slavimo.

Draga braćo i sestre, danas bih htio progovoriti o jednom velikom zapadnom crkvenom ocu, o svetom Hilariju od Poitiersa, koji je bio jedan od velikih biskupa 4. stoljeća. U sukobu s arijevcima, koji su držali da je Božji Sin, Isus, tek stvorenje, po svemu izvrsno, ali ipak stvorenje, Hilarije je čitav svoj život posvetio obrani vjere u božanstvo Isusa Krista, Sina Božjega i Boga kao Oca koji ga je odvijeka rodio.

Nisu nam dostupni sigurni podaci o većem dijelu Hilarijeva života. Drevni izvori govore da se rodio u Poitiersu, vjerojatno oko 310. godine, u bogatoj obitelji, te je primio solidno obrazovanje, što se dobro vidi i u njegovim spisima. Čini se da nije odrastao u kršćanskom okruženju, budući da on sam govori o putu potrage za istinom, koji ga je postupno doveo do priznanja Boga stvoritelja i utjelovljena Boga, koji je umro da bi nama dao život vječni. Kršten oko 345. godine, izabran je za biskupa svoga rodnoga grada oko 353.-354. Kroz godine koje su slijedile Hilarije je napisao svoje prvo djelo, Tumačenje Matejeva evanđelja. Riječ je o najstarijem tumačenju ovoga evanđelja na latinskom jeziku koje se sačuvalo do danas.

356. godine Hilarije je kao biskup sudjelovao na sinodi u Béziersu, u južnoj Francuskoj. On sam naziva tu sinodu “sinodom lažnih apostola”, budući da su skupom dominirali biskupi skloni arijevcima, koji su negirali božanstvo Isusa Krista. Ondje ga je njegova pastirska briga potakla da hrabro radi na ponovnoj uspostavi jedinstva Crkve na temelju prave vjere utvrđene na Nicejskom saboru. S tim ciljem započeo je pisati svoje najvažnije i najpoznatije dogmatsko djelo: De Trinitate (O Trojstvu). U njemu Hilarije izlaže svoj osobni put prema poznavanju Boga i nastoji pokazati da Sveto pismo jasno potvrđuje božanstvo Sina i njegovu jednakost s Ocem, ne samo u Novom zavjetu, nego i na mnogim stranicama Staroga zavjeta, u kojem se već pojavljuje otajstvo Krista. Nasuprot arijevcima, on je ustrajao na ispravnosti imena Oca i Sina, te razvija svoju trojstvenu teologiju počevši od krsnoga obrasca što nam ga je darovao sam Gospodin: “U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.” Otac i Sin iste su naravi.

Vjernost Bogu dar je njegove milosti. Stoga sveti Hilarije moli, na kraju svoje rasprave o Trojstvu, da uvijek mogne ostati vjeran krsnoj vjeri. Značajka je to cijele te knjige: promišljanje se pretvara u molitvu, a molitva u promišljanje. Čitava knjiga razgovor je s Bogom. Htio bih današnju katehezu zaključiti jednom od tih molitava, koja neka tako postane i našom molitvom: “Daj, Gospodine – kaže nadahnuti Hilarije – da uvijek ostanem vjeran onome što sam ispovijedio u simbolu svoga novoga rođenja, kad sam bio kršten u Oca i u Sina i u Duha Svetoga. Da se klanjam tebi, naš Oče, i s tobom tvojemu Sinu; da zavrijedim tvoga Duha Svetoga koji izlazi od tebe po tvojem Jedinorođencu... Amen” (De Trinitate 12,57).